

АБРАГАМОВИЧ Захарія (09. 03. 1878, м. Галич, нині Івано-Фр. обл. — 06. 05. 1903, там само) — поет. З походження караїм. Навч. у Станісл. гімназії, виключ. за «неблагонадійність». Помер від сухот, захворівши на них під час служби в австр. армії. Писав вірші караїм., укр. і польс. мовами, більшість їх залишилася неопубл. Низку поезій А. вміщено в караїм. альманасі «Карай авазі» («Голос караїма», Лц., 1931–37). Лірика А. щиро емоційна, пройнята тривогою за долю рідного народу. Серед земляків А. був популяр. його вірш «Ще не щезли караїми, коли ми живемо», що виконувався на мотив

польс. гімну. Поезією А. навіяно вірш Г. Чубач «Гіркі слова останнього поета» (зб. «Листя в криниці», К., 1984). Укр. мовою твори А. перекладав С. Пушик (ж. «Жовтень», 1972, № 5).

Рекомендована література

1. Полек В. Біографічний словник Прикарпаття. Ів.-Ф., 1993.

Р. І. Доценко

Бібліографічний опис:

Абрагамович Захарія / Р. І. Доценко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42198>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).